

Sygn. akt V U 197/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05 września 2013 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku

V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSO Elżbieta Krupińska

Protokolant Anna Matwiejuk

po rozpoznaniu w dniu 05 września 2013 roku w Białymstoku

sprawy **Przedsiębiorstwa (...) spółka jawna** K.

z udziałem ubezpieczonych: P. B., D. B. (1), M. B. (1), I. B., R. B., M. B. (2), D. B. (2), W. C., P. C., K. C., B. C., W. C., J. D., P. D., R. D., T. G. (1), M. G., A. G., J. G., T. G. (2), S. H., M. H., M. J., W. J., A. J., M. K. (1), J. K., A. K., D. K., M. K. (2), T. K., M. K. (3), K. K., M. K. (4), R. L., K. N., W. O., K. P., A. P. (1), A. P. (2), B. P., J. P., Ł. P., A. R., M. R., D. R., A. S., T. S., E. S., I. S., K. S., L. S., D. S., S. S., H. T., M. T., I. T., W. W. (2), A. W. (1), W. W. (3), A. W. (2), S. W.

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.**

o podstawę wymiaru składek na fundusz pracy za lata 2009-2012

na skutek odwołania **Przedsiębiorstwa (...) spółka jawna** K.

od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.**

z dnia 19 grudnia 2012 roku Nr (...)

I. Oddala odwołanie.

II. Zasądza od Przedsiębiorstwa (...) spółka jawna K. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. kwotę 600 (sześćset) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt V U 197/13

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. decyzjami nr (...) oraz (...) z dnia 19 grudnia 2012 roku ustalił kwoty należnych składek na Fundusz Pracy oraz Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za miesiące: grudzień 2009 roku, styczeń 2010 roku, sierpień 2010 roku, grudzień 2010 roku, wrzesień 2011 roku oraz grudzień 2011 roku dla płatnika Przedsiębiorstwa (...) spółka jawna K..

Odwołanie od decyzji nr (...) złożyła spółka jawna Przedsiębiorstwo (...) i Wspólnicy. Zaskarżając przedmiotową decyzję odwołujący się wniósł o jej zmianę w całości, poprzez uznanie, że świadczenia rzeczowe w postaci bonów towarowych finansowanych z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych i przekazane pracownikom odwołującego w latach 2009-2012, nie stanowią podstawy wymiaru składek na Fundusz Pracy, ewentualnie o uchylenie decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania organowi rentowemu.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. wniósł o jego oddalenie oraz zasądzenie od wnioskodawcy na jego rzecz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu odwołania organ rentowy wskazał, że zaskarżoną decyzją z dnia 19 grudnia 2012 roku stwierdzono wysokość należnych składek na Fundusz Pracy od w/w płatnika. W toku przeprowadzonej kontroli ustalono, że płatnik składek wypłacił pracownikom świadczenia z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych w oparciu o kryterium zatrudnienia- stażu pracy, a nie kryterium dochodowe. W przedmiocie podstaw wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne dla poszczególnych ubezpieczonych Zakład wydał łącznie 64 decyzje, od których wnioskodawca nie wniósł odwołań i które stały się ostateczne.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

W okresie od 4 do 17 grudnia 2012 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. wydał 64 decyzje ustalające podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne odnośnie osób zatrudnionych na podstawie umowy o pracę w Przedsiębiorstwie (...) spółka jawna K.. Żadna z wydanych przez organ rentowy decyzji ustalających podstawę wymiaru składek nie została zaskarżona przez płatnika, w związku z czym wszystkie stały się ostateczne (k. 29- 30 akt sprawy).

W dniu 19 grudnia 2012 roku Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w B. wydał m.in. decyzję o nr (...) ustalającą wysokość składek na Fundusz Pracy dla Przedsiębiorstwa (...) spółka jawna K.. Podstawą wyliczenia wysokości składek na Fundusz Pracy była treść 64 ostatecznych decyzji ustalających podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne i ubezpieczenie zdrowotne (k. 1-2 akt organu rentowego).

W pierwszej kolejności Sąd Okręgowy pragnie podkreślić, iż w sprawie będącej przedmiotem rozpoznania wnioskodawca starał się w rzeczywistości wzruszyć ostateczne decyzje organu rentowego wydane w okresie od 4 do 17 grudnia 2012 roku dotyczące ustalenia wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne i ubezpieczenie zdrowotne, a nie decyzję z dnia 19 grudnia 2012 roku w przedmiocie ustalenia kwoty należnych składek na Fundusz Pracy. Wskazuje na to już treść samego odwołania, które zatytułowane zostało „odwołanie od decyzji ZUS z dnia 19 grudnia 2012 roku wydanej w sprawie (...) w przedmiocie ustalenia podstawy wymiaru składek na Fundusz Pracy za lata 2009-2012”. Tego rodzaju czynność nie może wywrzeć zamierzonego skutku prawnego.

W judykaturze utrwalony jest pogląd, w myśl którego zakres rozpoznania i orzeczenia (przedmiot sporu) w sprawach cywilnych z zakresu ubezpieczeń społecznych wyznaczony jest w pierwszej kolejności przedmiotem decyzji organu rentowego zaskarżonej do sądu ubezpieczeń społecznych, a w drugim rzędzie przedmiotem postępowania sądowego determinowanego zakresem odwołania od tejże decyzji (tak też Sąd Najwyższy m.in. w uzasadnieniu wyroku z dnia 1 września 2010 roku w sprawie III UK 15/10). Przed sądem wnioskodawca może żądać jedynie korekty stanowiska zajętego przez organ rentowy i wykazywać swoją rację, odnosząc się do przedmiotu sporu objętego zaskarżoną decyzją, natomiast nie może żądać czegoś, o czym organ rentowy nie decydował (pogląd taki wyraził Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 9 września 2010 roku w sprawie II UK 84/10). Tym bardziej wnioskodawca nie może podważać ustaleń wynikających z ostatecznych decyzji ZUS ustalających podstawę wymiaru składek.

W niniejszej sprawie odwołujący się nie zauważył jednak, iż przedmiotem decyzji nr (...) z dnia 19 grudnia 2012 roku nie było ustalenie podstawy wymiaru składki na Fundusz Pracy, a jedynie stwierdzenie wysokości należnych składek na Fundusz Pracy. Zgodnie bowiem z art. 104 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. Nr 69, poz. 415 z późn. zm.) obowiązkowe składki na Fundusz Pracy ustalane są od kwot stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe.

W związku z powyższym uznać należy, iż decyzja o określeniu wysokości składek na Fundusz Pracy jest jedynie konsekwencją decyzji określającej podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne. W wyniku decyzji określającej wysokość składki na Fundusz Pracy organ rentowy dokonuje jedynie obliczeń matematycznych w oparciu o podstawę określoną w decyzji dotyczącej ustalenia wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne. W sprawie będącej przedmiotem rozpoznania nie budzi wątpliwości, iż skarżący w rzeczywistości starał się podważyć podstawę wymiaru

składki na ubezpieczenie społeczne, a tym samym w rezultacie w sposób pośredni zakwestionować wysokość tej składki. Zarówno strony procesu, jak i przesłuchany w sprawie świadek- księgowy I. S. podkreślili, iż kwestia sporna dotyczy nieprawidłowego wyliczenia składek z uwagi na fakt, iż wyliczenie to obejmuje talony (bony pracownicze), które w ocenie odwołującego się nie powinny być uwzględniane przy określaniu podstawy wymiaru składek (k. 127 akt sprawy).

Zauważyć również należy, iż w trakcie całego procesu skarżący nie kwestionował w jakimkolwiek zakresie operacji rachunkowych dokonywanych przez organ rentowy przy wydawaniu decyzji nr (...), nie podnosił by wyliczenia te były obciążone błędami natury matematycznej. Nie sformułował także jakichkolwiek innych zarzutów dotyczących decyzji z dnia 19 grudnia 2012 roku.

Odwołujący, kwestionując wymiar składek na ubezpieczenie społeczne powinien dążyć, przy użyciu odpowiednich środków prawnych, do wyeliminowania z obrotu prawnego ostatecznych decyzji określających podstawę wymiaru tych składek, a nie decyzyć o określeniu wysokości składki na Fundusz Pracy, będącą jedynie pochodną decyzji o ustaleniu podstawy wymiaru składek. Należy bowiem zauważyć, iż sąd ubezpieczeń społecznych jest związany ostatecznymi decyzjami ZUS określającymi podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne, od których wnioskodawca nie złożył odwołań w trybie art. 477⁹ kpc, ani nie podważył jej skuteczności w inny prawem przewidziany sposób (wyrok Sądu najwyższego z 29.01.2008r., I UK 173/07, OSNPUSiSP 2009, nr 5-6, poz. 78).

Sąd pragnie również dodać, iż w postępowaniu cywilnym z zakresu ubezpieczeń społecznych zainicjowanym wniesieniem odwołania od decyzji organu rentowego nie jest możliwe wydanie orzeczeń innych niż oddalenie odwołania albo zmiana decyzji organu rentowego (z pewnymi wyjątkami- omawianą kwestię reguluje w sposób szczegółowy art. 477¹⁴ k.p.c.). Wszelkie inne rozstrzygnięcia, a więc m.in. wskazane przez odwołującego się uchylenie decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania organowi rentowemu, czy tym bardziej stwierdzenie nieważności decyzji (a więc jeden z nadzwyczajnych środków zmierzających do wzruszenia decyzji administracyjnej- w tym zakresie zob. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 9 września 2010 roku wydanego w sprawie II UK 98/10) przekraczają zakres uprawnień Sądu pierwszej instancji w omawianym postępowaniu.

Mając powyższe na uwadze na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzeczono jak w sentencji wyroku.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł na podstawie art. 13 § 2 k.p.c. w związku z art. 98 k.p.c. i § 6 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz. U. z 2013, poz. 490).